

Uppdaterad 13 aug 2005 01:05

**DAGENS DEBATT****"Militant islamism utgör den tredje totalitarismen"**

**De makthavare som inte behandlar islamismen som en totalitär rörelse blir indirekt medskyldiga till terrorism. Medan man i Frankrike och nu i Storbritannien börjar se närmare på islamismens mångnationella nätverk anses det inte politiskt korrekt att diskutera öppet om detta i Tyskland och Skandinavien. Temat är tabubelagt. Men med tanke på den intolerans som utgår från islamismen är varje form av tolerans visavi militanta islamister ansvarslös, skriver statsvetaren Lisbeth Lindeborg.**

**I GAMLA STAN I MARBURGS CENTRALA OBERSTADT** var Orientbasaren med sina brokiga skyltfönster ett exotiskt inslag i stadsbilden. Glansiga blusar, arabiska kaffekannor och orientaliska snirklade smycken hörde till basarens utbud. Däremot väckte böckerna av författare som Hassan al-Banna och Sayyid Qutb i ett dunkelt hörn inget intresse hos basarens gängse kundkrets. Dessa "förbjudna" skrifter var skrivna av det islamistiska Muslimska brödraskapets grundare och en bekant islamistisk ideolog. De var förbehållna ett annat klientel som villigt anammade hetstiraderna mot den västliga civilisationen och maningen till alla rätttroga muslimer att med alla medel ta över västvärlden och införa ett världskalifat.

**Enligt Muslimska brödraskapet och andra islamistiska organisationer är bara de muslimer rätttroga vilka bekänner sig till den islamska fundamentalismen, som alltså skiljer sig från "normal" islam.**

Likt Hassan al Banna och Sayyid Qutb var Orientbasarens ägare, tillika Marburg-moskéns imam, Farouk El-Zayat egyptier. I årtal bedrev han sina skilda "verksamheter" utan inblandning av myndigheterna. Först då man upptäckte ett brev från honom i 11 september-terroristen Mohammed Attas våning i Hamburg började El-Zayat bevakas. Enligt vissa uppgifter förvarade han maskingevär, sprängladdningar och andra krigsvapen i sin källare. Sedan några månader tillbaka är Orientbasaren stängd och de två skyltfönstren nödtorftigt täckta av brun kartong.

Vad som utspelat sig i Marburg är inget unikt. Överallt i Europa från norr till söder, från väst till öst, finner vi islamismens utlöpare i städer och samhällen. Oavsett vad de otaliga islamistiska föreningarna, grupperna och moskéerna kallar sig så är de förenade i sin strävan att föra det "civilisationernas krig", som Muslimska brödraskapet utropade 1928 och som nu pågått i över 70 år, till seger.

**DET ÄR SYMPTOMATISKT FÖR ISLAMISTERNAS FÖRMÅGA** till kamouflage och för deras framgångsrika vilseledande strategi (iham=svindel) att den stora lurade allmänheten fokuserar på Al Qaida vid varje terrordåd. Men Al Qaida är bara en, om än viktig, organisation. I bakgrunden är det Muslimska brödraskapet, med dess högkvarter i Kairo och med så stort politiskt inflytande att organisationen brukar betecknas som "en stat i den egyptiska staten", som utgör islamismens ideologiska och politisk-religiösa kärna. Därutöver har denna islamistiska organisation ett väl fungerande globalt nätverk och ett stort antal filialer i Europa.

I Muslimska brödraskapets trohetsed lovar man att fullständigt underordna sig sharia, det islamistiska lagverket, och att driva igenom sharialagar i hela världen med alla medel. Den stränga hierarkiska struktur som utmärker brödernas organisation är

mönster för terrorgrupperna; därför är det svårt att urskilja sambanden mellan de många grupperingarna och personerna.

Mot den bakgrunden var upptäckten av El-Zayats brev till Atta en viktig ledtråd som i första hand ledde till El-Zayats son Ibrahim, en betydande man i den tyska och europeiska muslimska världen. Utöver ledarskapet för en rad ansedda förbund, exempelvis Muslimska studentföreningen, Förbundet för muslimsk socialvetenskap, Islamic relief - humanitära organisationen och Islamiska gemenskapen i Tyskland - vilka alla uppges vara utlöpare till Muslimska brödraskapet - är Ibrahim ordförande för Youth student federation of islamic organization of Europe (FIOE) och generalsekreterare för Islamiska konciliet i Europa. När media eller politiker behöver en samtalspartner för att diskutera den muslimska problematiken brukar Ibrahim vara på plats och demonstrera sin vilja till "konstruktiv dialog". Denna dialogberedskap från islamister och deras sympatisanter är ännu en villfarelse.

Ty i de kretsar som står Muslimska brödraskapet nära har man helt andra målsättningar. Det visar en av Tysklands främsta experter på terrorism, journalisten och högskoleläraren Udo Ulfkotte. I sin bok "Der Krieg in unserer Städten" (Kriget i våra städer) visar han vad Ibrahim verkligen står för.

**I EN ARTIKEL I DEN MUSLIMSKA** ungdomstidningen "TNT" redogör Ibrahim för sitt förslag till en lösning på den "kris om andliga värden" som Tyskland sägs befinna sig i. Han skriver: "Islams framtid i detta vårt land Tyskland, där vi är födda och upp vuxna ska vi gestalta, vi som kan språket och känner till människors mentalitet.... Jag tror inte att det är omöjligt att en förbundskansler år 2020 är en muslim. Detta land är vårt land och det är vår plikt att förändra det i positiv riktning. Med hjälp av Allah ska vi göra det till vårt paradiset på jorden och då vi alla är förenade i en islamisk umma (=universell islamisk gemenskap) ställa oss till förfogande för hela mänskligheten". På flera håll i islamistiska kretsar talas om den realistiska möjligheten av ett "Kalifat Tyskland" som sedan ska sprida sig över hela världen.

Lika litet som Marburg är Ibrahim ett undantag.

**Liknande tankegångar och verksamheter finner vi överallt i Europa: Skandinavien, Frankrike, Holland, Belgien, Italien etc. I Sverige är Ahmed Rami känd som antisemit och högerextremist. Internationellt är han bekant som en viktig förbindelselänk mellan högerextremism och islamism. Och i Schweiz, exempelvis, arbetar Tariq Ramadan, sonson till Muslimska brödraskapets grundare al Banna, som filosofiprofessor vid universiteten i Freiburg och Genève. Likt Ibrahim följer han den islamistiska vilseledande strategin och talar om sin vilja till dialog medan det långsiktiga målet är raserandet av de västliga demokratierna. I Frankrike ser vi samma mönster. Där har en av Muslimbrödernas viktigaste utbildningscentra kallat sitt högkvarter "Institut Européen des Sciences Humaines" (Europeiska institutet för humanistiska studier)**

**Här handlar det inte om integration utan om en massiv infiltration och hjärntvätt.**

**FÖR KNAPPT ETT ÅR SEDAN DELTOG JAG I** en diskussion om islamismen i en TV8-debatt som leddes av Carl Bildt och Åke Ortmark. Där tog jag upp Muslimska brödraskapets globala nätverk och fick då mothugg av Cecilia Uddén, en ledande opinionsbildare i Sverige, som menade att de dämpat sin extremism! Jag tog även upp islamisternas strävan efter världsherravälde, vilket dock ströks ur programmet. Detta är symptomatiskt för inställningen hos de flesta politiker och opinionsbildare. Lika litet som Hitler (en stor idol i hela arabvärlden) togs på allvar 1933 tas det islamistiska hotet på allvar idag. Enligt opinionsmätningar i Tyskland är 72 procent av landets tre miljoner muslimer emot islamismen och för en fortsatt integration. Men det är de andra 28 procenten som har övertaget med sina hot, sin skrämselektik och sin terror. Därför

är det viktigare än någonsin att såväl politiker och opinionsbildare som integreringsvilliga muslimer öppet tar ställning mot islamismen.

I Frankrike varnar experten på terrorism Alexandre del Valle, professor i geopolitik och ekonomi, för islamismens utbredning och han anklagar europeiska politiker för att tala om ekonomiska faktorer som huvudorsak till terrorismen. Detta är en myt som för övrigt vederlagts i två FN-rapporter sammanställda av arabiska forskare. Orsaken till arabvärldens elände är i stället frånvaron av demokrati, bristande utbildning, förtrycket av kvinnor och despotiska eliter.

**Beskyllningarna mot "elaka väst" och mot globaliseringen ingår som ännu ett led i islamisternas självmeddlande-taktik. Faktum är ju att islamismens flesta terroroffer är icke-rättrogna muslimer, ca 120 000 "avfällingar" i Algeriet, dagligen i Irak och senast i Egypten. Vad vi upplever är ett asymmetriskt krig där re-islamisering av den muslimska världen ska krönas med införandet av ett världskalifat. Efter fascismen och kommunismen är den tredje totalitarismen, islamismen, lanserad.**

**EN ANNAN MYT ÄR TERRORISTERNAS** och islamisternas så kallade armod. Men de flesta av dem är söner och döttrar ur bättre familjer väl hemma i rollen som global players. Många av dem är duktiga universitetsstudenter i Heidelberg, Lund, Oxford, Lausanne, Madrid, Amsterdam etc.

Likt fascismen i dess inledningsfas rör sig islamismens företrädare med två begreppsvärldar - en inre för de invigda och en yttre salongsfärdig; deras infiltrationstaktik går så långt att de inte ens skyggar för äktenskap med en icke-muslim. Men under ytan är de fanatiska islamister vilka inte längre vill finna sig i den islamiska världens tillbakagång och nu vill göra sig till herrar över de landvinningar som västvärlden gjort under flera århundraden - utan att själva behöva anstränga sig. Som männen känner de sig överlägsna européer och amerikaner. Detta har tunisiska muslimen Abdelwahab Meddeb, verksam som högstskollärare och diktare i Paris, redogjort för i sin upplysande bok "La maladie de l'Islam" (Islams sjuka) där han använder en liknande analysmetod som Thomas Mann då denne analyserade den tyska sjukan i Hitlertyskland.

**Medan man i Frankrike och nu i Storbritannien börjar se närmare på islamismens nätverk anses det inte politiskt korrekt att diskutera öppet om detta i Tyskland och Skandinavien. Temat är tabubelagt. Men då politiker och opinionsbildare inte öppet erkänner islamismen som den totalitära och växande rörelse den är, sviker de inte bara sina "urbefolkningar" utan även det flertal muslimska invandrare som vill leva i lugn och ro i de västliga demokratierna. Därmed gör de sig indirekt medskyldiga till terrorism.**

Säkert är att islamisterna inte kommer att lyckas i sitt syfte att införa ett världskalifat. Inte heller Hitler lyckades i sin strävan efter ett världsherravälde. Dock ledde oförmågan att stoppa honom i tid till enorma offer. Desto viktigare är det att reagera mot islamismen nu och erkänna vad den står för. Av grundläggande betydelse är att integrera de muslimska församlingarna. Denna uppgift måste delas mellan värdland och invandrare vilka inte ska tillåtas att leva i parallella, men åtskilda samhällen.

De 15-18 miljoner muslimer som nu finns i Europa måste äntligen ta sin del av ansvaret. Alla islamister är inte beredda att utöva våld. Men islamister som är potentiella terrorister bör kunna utvisas. Detsamma borde gälla för dem som på olika sätt stöder terrordåd. Likaså vore videoövervakning av "misstänkta" moskéer en tänkbar åtgärd. Med tanke på den intolerans som utgår från islamismen är varje form av tolerans visavi militanta islamister ansvarslös.

**LISBETH LINDEBORG** Statsvetare verksam i Tyskland

---

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.